treball

SETMANAL

Proletaris de tots els països: uniu-vos!

Òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Número 469 | Barcelona, 21 de febrer de 1977 | Preu, 10 pessetes

El 17 d'aquest mes ha fet vint-i-vuit anys que fou afusellat Joaquim Puig Pidemont. En retre homenatge a la figura del qui va ser director de "Treball", sentim l'orgull d'haver sabut continuar la seva tasca.

editorial

LEGALITZAR TOTS ELS PARTITS

El dia 15 de febrer, el Partit Socialista Unificat de Catalunya va presentar, al Ministeri de la Governació, la documentació necessària per a la seva inscripció en el registre d'associacions polítiques. Els comunistes catalans del PSUC donaven una prova més de la seva disposició a participar decididament en el procés de transformació democràtica de la nostra societat. Al registre, va correspondre al PSUC el número 66.

Però el reial decret del 10 de febrer, que va tancar la "finestreta" d'Arias i Fraga per la qual l'oposició democràtica, tot mantenint la seva unitat solidària, s'havia negat a passar, no suposa pas el reconeixement automàtic del dret d'associació.

El govern es reserva el dret d'enviar la documentació del partit sobre el qual pressumeixi la seva "il.licitud penal" al Tribunal Suprem perquè, en el termini de trenta dies, decideixi sobre la qüestió. I, encara, aquest termini podria perllongar-se.

Que aquesta antidemocràtica i discriminatòria disposició governamental es dirigeix, sens dubte, contra els comunistes, s'ha confirmat ràpidament. El dia 18 ha estat reconeguda la legalitat al Partit Socialista Obrer Espanyol, als partits Socialdemòcrata, Socialista Popular, Esquerra Democràtica i Demòcrata Popular, i també als proveristes, la qual cosa constitueix una gran victòria democràtica. Però no han legalitzat el Partit Comunista d'Espanya ni el Partit Socialista Unificat de Catalunya.

L'objectiu governamental es impedir, o si més no no dificultar i atardar, la participació dels comunistes -en igualtat de condicions amb les altres forces polítiques- a les eleccions que s'atansen.

Idèntics fins persegueix la campanya de mentides llançada des de l'Agència Cifra i des dels grups bunquerians del Ministeri d'Informació, que han posat en circulació falsedats com el "Mètode de proselitisme del PCE"; els articles de l'"Alcázar" i "ABC", i les especulacions sobre les divisions o enfrontaments en la direcció del PSUC.

L'oposició democràtica unida ha de fer front a aquestes discriminacions, que el govern pretén imposar, i exigir el reconeixement de la legalitat per a *tots* els partits polítics, organitzacions sindicals i associacions democràtiques *sense cap excepció*.

Així ho expressava la comissió negociadora "dels deu" en el comunicat de la seva reunió plenària del passat 16 de febrer:

"La comissió negociadora interpreta que la fórmula del registre de partits polítics establerta pel govern significa la voluntat de reconeixement de totes les forces polítiques que avui estan dintre de la legalitat als països democràtics. *Reiterar aquest supòsit és fonamental per a la plena validesa del procés electoral".*

De la mateixa manera que el govern no va poder mantenir "la finestreta", no podrà mantenir les discriminacions que retallen els drets democràtics irrenunciables de les forces polítiques, sindicals i socials dels pobles d'Espanya.

Per tal d'acabar amb qualsevol arbitrarietat i discriminació, els comunistes lluitarem amb renovada confiança, juntament amb els demòcrates, juntament amb el poble que exigeix una autèntica democràcia.

PEGASO: Cent comunistes

L'organització del PSUC a la Pegaso va inaugurar dissabte 19 el seu local. Gregori López Raimundo presidí l'acte, tal com recull la foto de "Treball". (A la pàgina 5, reportatge d'Andreu Claret)

ORGANISME CONSULTIU

Comunicat del Comitè Executiu

El Comitè Executiu del PSUC, reunit avui, dijous dia 17, ha examinat entre altres qüestions el resultat de la reunió de Sant Cebrià i ha acordat de ratificar plenament la seva coneguda posició davant el projecte del President de la Generalitat de crear un "organisme consultiu de la Presidència"

El PSUC considera que la recuperació dels principis i institucions configurats a l'Estatut de 1932 depèn de la mobilització del poble i de la capacitat de les forces polítiques catalanes d'inserir-se activament en la negociació conjunta de tota l'oposició espanyola amb el Govern.

Es a les forces polítiques catalanes a qui correspon parlar en nom de Catalunya en tota negociació amb el Govern, negociació que, en cap cas, pot contraposar-se a la negociació general.

El PSUC, que referma el seu ple suport a la campanya "Volem l'Estatut", expressa la seva preocupació pels intents de reduir la reivindicació autonòmica a l'exigència del restabliment d'una Generalitat sense contingut.

Per altra banda, el CE del PSUC desmenteix les versions aparegudes a certs mitjans informatius relatives a l'existència de problemes interns i a la configuració de dues tendències contraposades al si de la direcció del Partit. El CE del PSUC rebut ja amb la major energia aquestes versions que, amb independència de la legítima voluntat informativa, constitueixen objectivament un atac al conjunt del Partit i un intent de debilitar-lo davant de la campanya electoral i de trencar la seva unitat entorn a l'opció clara i inequívoca del socialisme en la llibertat.

Barcelona, 17 de febrer de 1977

NO AVANÇAR ÉS RETROCEDIR

ELECCIONS EN LLIBERTAT

En una roda de premsa, tan espectacular com poc esclaridora, alts funcionaris del Ministeri de la Governació han donat compte, aquests dies, de la detenció d'uns quaranta militants del Grapo suposadament implicats en els segrets d'Oriol i de Villaescusa i també en els assassinats de membres de les forces d'ordre públic. Després de la roda de premsa, moltes preguntes continuen en l'aire: Què és el Grapo? Quines connexions té a Espanya i fora? D'on procedeixen els seus recursos i mitjans de finançament?... I,sobretot, qui va assassinar Arturo Ruiz i els advocats laboralistes militants del PCE?

El govern hauria de respondre a aquestes i altres preguntes i procedir amb energia contra el bàndol dels assassins. Però no ho fa, o no ho fa amb prou energia. Prefereix contemporitzar. En comptes d'acceptar el suport de l'oposició per procedir contra el búnquer i accelerar les negociacions en curs per tal de restablir la democràcia, el govern retrocedeix: atarda la legalitat dels partits comunistes i d'altres forces d'esquerra; es nega a dialogar amb l'oposició sobre el problema de les nacionalitats (amb el pretext de la presència de Carrillo a la subcomissió negociadora); congela el desmantellament de l'aparell del Movimiento; deté militants de partits d'esquerra (només en vint-i-quatre hores, seixanta-tres militants del Partit Comunista d'Euskadi), als quals prohibeix una vegada i una altra actes públics; defrauda novament les exigències del nostre poble, que reclama l'Estatut, tot promulgant l'anomenat "Consell General de Catalunya"... I no solament això: llança damunt de les espatlles de la majoria un nou "paquet" de mesures econòmiques que només afavoreixen la minoria i que, no solament no tendeixen a resoldre la crisi econòmica que viu el país, sinó que encara l'agreugen.

La situació no és pas menys greu pel fet que, des de fa uns dies, sembla que s'ha allunyat de la vida política la temptació de la violència i del terror. La "normalitat" és més aparent que no real.

Hi ha, endemés, encoratjada des de mitjans oficials de comunicació, una campanya de difamació dels comunistes. Campanya de la qual la grollera fabricació d'un opuscle suposadament editat pel PCE, el text del qual ha reproduït a Catalunya, "La Vanguardia", no és l'únic exemple. I hi ha també, per part de certs dirigents polítics, algun de català, un tàcit assentiment a la política de discriminació del govern.

Tot això, que és greu, ho és més si tenim en compte la proximitat de les eleccions. Forma part, en certa mesura, de la pròpia campanya electoral. Una campanya que el poder desitjaria que desembocués en un triomf d'una dreta civilitzada (situada en el Partit Popular i les seves rodalies) que tingués per contrincant principal l'extrema dreta d'Alianza Popular. I que, si continuessin així les coses, podria desembocar en unes eleccions realitzades en condicions semblants a les del referèndum, és a dir, sense llibertats plenes. D'aquesta manera, ni el poble podria expressar la seva voluntat lliurement, ni fóra possible bandejar el terrorisme i establir la reconciliació, ni els problemes de la nostra societat trobarien solució.

Només un govern elegit lliurement pel poble pot resoldre de debò els problemes dels pobles d'Espanya. Un govern que únicament pot sortir d'unes eleccions veritablement lliures.

L'oposició ha traçat el camí: que es compleixin les set condicions mínimes, garantia d'un procés electoral en llibertat. I cal recórrer aquest camí amb urgència. L'ha de recórrer el govern passant de les prometences als fets. I també l'oposició, que ja no pot fer més concessions. No solament això: les forces d'oposició, que acudiran a les eleccions per separat, han d'evitar enfrontaments i han de reforçar la seva unitat, amb la perspectiva d'un pacte constitucional que sigui garantia efectiva de la plena recuperació de les llibertats i de la seva consolidació.

La setmana tràgica de Madrid és massa prop per ser oblidada. I es pot repetir. Avui, no avançar és retrocedir. Es per això que avançar es tan important.

TXECOSLOVÀQUIA

VIOLACIÓ DELS DRETS HUMANS

La Campanya repressiva desencadenada a Txecoeslovàquia contra els signants de la "Carta 77", que exigeixen l'aplicació al seu país dels Drets de l'Home i en denuncien les violacions, ha suscitat lògiques preocupacions a tot el món. Preocupacions hipòcrites de la dreta, que fa, de la repressió de les llibertats,una pràctica quotidiana arreu del món.Preocupacions legítimes de l'esquerra i també dels comunistes, que creiem en la democràcia socialista. I que, per això, tenim el dret i el deure de criticar l'arbitrariietat i la violació de la democràcia. A aquesta qüestió es referí fa pocs dies Gregori López Raimundo al programa "Directo" de Ràdio Barcelona. El periodista Enric Sopena va preguntar-li: hauria signat vostè la carta? Què opina de la repressió del Govern txecoeslovac, de la repressió contra les llibertats que estan desitjant els seus subdits -súbdits, no ciutadans- de Txecoeslovàquia? La resposta del secretari general del PSUC fou la següent:

"Sens dubte hauria signat, perquè el PSUC va donar suport a Dubcek i les coses que Dubcek representava, però com que no sóc txec, sóc espanyol i concretament llulto i visc a Catalunya des de fa molts anys, ha estat a Catalunya on he estat detingut, torturat, condemnat..."

POT SER DECISIVA

LA PRE-CAMPANYA ELECTORAL HA COMENÇAT

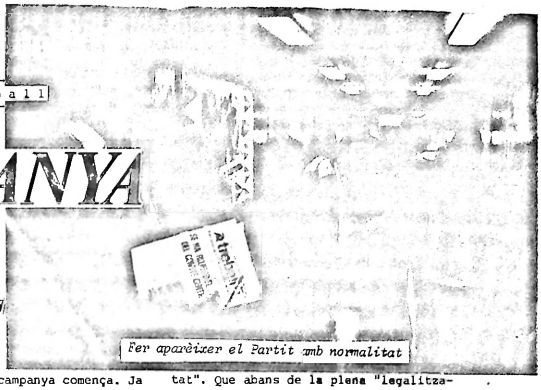

Fer aparèixer el Partit amb normalitat

La decisió del PSUC de participar decididament a les properes eleccions planteja a totes les organitzacions del Partit, a tots els militants, una colla de qüestions concretes, el tractament de les quals és imprescindible per poder afrontar amb èxit el repte electoral.

Com hem assenyalat en anteriors números de "Treball", aquestes no són les eleccions "en" la llibertat, que havíem previst per al período constituent immediatament posterior a la ruptura. Són, malgrat tot, unes eleccions "per a" la democràcia, per conquerir-la, per construir-la. Si ens ho plantegem així, sabem ja que aquestes no seran unes eleccions "lliures", plenament lliures. Així i tot, i prescindint ara de consideracions més o menys profundes sobre quines són les garanties per a unes eleccions plenament lliures, ens interessa assenyalar que aquestes eleccions, la seva preparació i desenvolupament, els seus resultats, sí que poden fer-nos avançar en la conquesta de la democràcia. La mateixa campanya pre-electoral i electoral ha de servir per imposar el màxim de garanties.

Anem a les eleccions per "guanyar", la qual cosa no vol pas dir que ens pensem que obtindrem més vots que tots els altres partits plegats. Guanyarem si sabem impulsar a fons el procés de representació de masses que les eleccions permeten.

Aquestes eleccions tindran també un caràcter constituent, inevitablement constituent. El seu contingut, la seva força, les possibilitats que se'n derivaran, dependran del nivell de mobilització que assolim els comunistes juntament amb el conjunt de les forces democràtiques.

La ferma decisió de participar en les eleccions condicionarà, condiciona ja, tot el treball del Partit. En aquest período, no anem únicament a plantejar-nos "les eleccions"; l'activitat del Partit, la lluita diària, és molt més àmplia. Però tot, absolutament tot, té implicacions electorals.

De les negociacions i contactes govern-oposició es desprèn que les eleccions seran pel maig o juny. La campanya electoral oficial serà de dos mesos o de mes i mig. En certs aspectes, per tant, la tensió electoral més gran es produirà a l'abril-maig-juny. Fins i tot cal evitar cert esgotament prematur que podria produir-se si ens llancéssim ara, sense calcular massa bé, a una frenètica campanya electoral, sobretot en els seus aspectes més rudimentaris.

Però en la mesura que una campanya electoral no és només, ni principalment, la repetició del "vota PSUC", no podem tenir en absolut una actitud d'"espera".

La "pre-campanya electoral", i més en aquestes eleccions, pot ser decisiva. I aquesta pre-campanya comença. Ja ha començat.

Amb aquesta perspectiva, la comissió electoral del Comitè de Barcelona del PSUC ha elaborat un informe que fa referència, entre altres qüestions, a les tasques polítiques d'explicació de masses que exigeix la campanya pre-electoral. Volem destacar-ne, resumides, les següents:

★ Cal superar la campanya "abstencionista" del referèndum, mostrant les diferències entre un referèndum en el qual no es plantegen les autèntiques opcions alternatives i aquesta batalla electoral, durant la qual hem d'aprofundir en la conquesta de les garanties mínimes per a les eleccions. Es tracta de crear, entre la població, un "clima" de massiva participació electoral, d'explicar al poble que ara sí que l'interessa estar present, que la seva veu es pot fer escoltar, que cal lluitar perquè s'escolti.

★ Cal aconseguir que la gent perdi la por a votar "comunista". Fer-ho no serà "perillós". Però encara no tothom ho entén així. La por a l'abstenció palesada en el referèndum ho prova. No n'hi ha prou amb aconseguir que ens vulguin votar, és necessari que s'atreveixin. Però no pas com un acte heroic, sinó natural, normal, per a qui estigui d'acord amb el nostre programa i la nostra capacitat per aplicar-lo.

★ El clima de llibertat de vot, i de naturalitat en el vot comunista, l'hem d'aconseguir a través de fer aparèixer, ara ja, el nostre Partit amb "normalitat". Que abans de la plena "legalització" oficial, les masses ens considerin ja legals part natural del seu món. Això exigeix la plena presència pública del Partit i dels seus militants. Que aquests es mostrin com a persones "normals", com una part de la majoria de la població.

★ Tot això requereix, evidentment, multiplicar els efectius de militants, d'afiliats, les zones d'influència i explicació política. No busquem tan sols l'assentiment, el vot, de l'avantguarda, sinó, lògicament, el de milions de ciutadans, i per això hem d'aconseguir que ens coneguin. Això significa que hem de tenir una presència accentuada en la vida política diària, en la defensa dels interessos concrets, diaris, immediats, de la població. En una activitat que no es fa "a canvi" de vots, però que fa conèixer el partit. Explicació política, difusió de la premsa, debat polític que cal fer transformar en habituals als llocs naturals de concentració de la gent.

★ En tota aquesta activitat es tracta de fer conèixer massivament el Partit creant una clara imatge del partit "dels comunistes", partit germà del PC d'Espanya i, alhora, partit nacional català, partit dels treballadors, partit democràtic, partit de la transformació social, partit dels "socialistes unificats". I tot això, insistim, com un partit "normal", que té ple dret a la vida política plena. Dret que ja no "demana", sinó que l'exerceix amb tota normalitat.

SETMANA DE LA LLIBERTAT SINDICAL

A la seva darrera reunió, la Confederació Sindical de la CONC va prendre la iniciativa de convocar una Setmana per la Llibertat Sindical *del dia 20 al 27 de febrer, juntament amb una gran campanya permanent d'afiliació i amb el rellançament de la lluita reivindicativa.*

El procés d'extensió i consolidació de les estructures sindicals de CCOO avança amb fermesa, malgrat les dificultats objectives amb què es troba. En el marc concret de la crisi econòmica i de la transició política, les CCOO tracten ara d'impulsar les lluites reivindicatives rellançant tota una colla d'iniciatives encaminades a aconseguir millorar el nivell de vida dels treballadors, a partir dels centres de treball. Per això s'insisteix en la necessitat que, a nivell d'empresa, les assemblees elegeixin els seus representants per a la negociació, i ratifiquin els jurats i enllaços allà on es creguí convenient o en demanin la dimissió allà on sigui necessari. Es tracta d'anar concretant, amb la màxima participació de tots els treballadors, la nova legalitat sindical democràtica.

La Setmana per la Llibertat Sindical *ha de rebre el suport de tots els comunistes. Conquerir, ja abans de les eleccions, la llibertat sindical -tantes vegades promesa- significaria situar les mobilitzacions i les presses de postura dels treballadors davant de les eleccions en un marc molt més favorable, tant per a les seves reivindicacions com per al mateix resultat dels comicis. Per això el procés irreversible d'ocupació dels locals sindicals de la GNS i de recuperació del patrimoni sindical, l'exigència de les llibertats sindicals i polítiques, la ratificació, per part del govern, dels articles 87 i 98 de l'OIT sobre la llibertat sindical, la denúncia de la Llei de Reforma Sindical, són objectius situats al centre d'aquesta* Setmana per la Llibertat Sindical.

A. FERRER

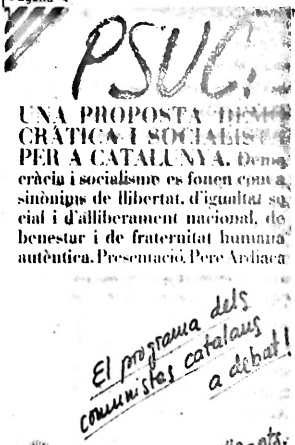

A hores d'ara, el Projecte de Programa ha arribat ja a totes les organitzacions del partit.

La seva divulgació ha esdevingut una tasca primordial de totes les organitzacions, d'acord amb les orientacions elaborades pel Comitè Central en la passada reunió del 9 de gener, publicades a "Treball" del dia 11 del mateix mes amb el títol de "El IV Congrés: les noves preparatòries".

Simultàniament, cal preparar la discussió al si del partit; però és evident que cada militant adquirirà més seguretat i riquesa en les pròpies opinions en la mesura que haurà difós el Projecte de Programa entre els companys de feina, veïns i amics, i haurà prestat atenció a allò que aquests en diuen

Per això, en aquest cas, voldríem centrar-nos en la segona norma, que diu:

"Cada agrupació i comitè del PSUC promourà una campanya de difusió i popularització del Projecte de Programa dins del seu àmbit d'acció, utilitzant especialment formes obertes (conferències, col.loquis, assemblees, articles a la premsa, debats a la ràdio, etc.), de manera que s'interessi en la discussió del Projecte de Programa la major part possible de la població."

El Programa (encara només projecte) és la veritable cara del partit, allò que és i ha estat, allò que vol ésser i allò que vol que sigui la societat catalana, tots els qui viuen i treballen a Catalunya. Puix que aspirem a ésser un gran partit de masses, el Projecte s'ha de convertir en Programa del PSUC en el IV Congrés amb la contribució més àmplia possible de les grans masses que ens proposem de representar i d'interessar en la lluita per conquerir la plenitud democràtica i per consolidar-la; en la lluita pel socialisme en llibertat.

D'altra banda, la divulgació del Projecte de Programa ajudarà granment a fer que tot el poble català conegui el PSUC tal com és i es defineix ell mateix i rebutgi la falsa imatge que la propaganda franquista hi ha volgut incrustar durant aquests quaranta anys de dominació absoluta. Això és encara més peremptori per la immediatesa de la campanya electoral.

Una campanya electoral sacseja la vida del país. La política deixa d'ésser patrimoni de les avantguardes. Com més s'atansa el moment de les eleccions,més les grans masses es desvetllen i es posen en moviment. S'interessen més directament que mai pels partits i pels seus programes. Això propicia, fa més fàcil i més efectiva, la tasca de difusió del nostre Projecte de Programa.

Per això mateix les forces bunquerianes i més reaccionàries pressionen el govern, des de dins i des de fora d'ell, perquè impedeixi o posi tantes traves com pugui a l'aparició dels comunistes davant les masses. Els pobles d'Espanya i l'oposició democràtica han aconseguit de fer saltar la "finestreta". Però ara han trobat un "registre" que pot no registrar, amb el qual pot el govern passar la decisió al Tribunal Suprem. Es evident la violació dels nostres drets cívics i polítics, del nostre dret a constituir-nos en partit o, si més no, la decisió de violentar-lo i atardar-lo durant quaranta dies.

La nostra rèplica ha d'ésser la defensa del nostre dret. La divulgació del Projecte de Programa, legalment editat, esdevé encara més necessària, és una manera d'imposar la presència pública del PSUC en la vida política del país en aquest període pre-electoral.

Encara més. Són molts els obrers, pagesos, intel.lectuals, les dones i els homes del poble, preocupats pels problemes que els angoixen, per als quals els obstacles que ens posen es converteixen en un incentiu, en més ganes de coneixer els nostres plantejaments, les solucions que proposem. Hem d'anar a ells i oferir-los el Projecte de Programa, discutir amb ells, convertir-los en propagandistes dels nostres plantejaments.

Tot el que es faci per la divulgació del Projecte de Programa casa per casa, en reunions d'amics i simpatitzants, venent-lo públicament per carrers i places i en actes públics, als quals no s'ha de renunciar -també les prohibicions serveixen per a explicar la justesa de les nostres solucions-, tot contribuirà a la millor preparació del IV Congrés i de la campanya electoral, alhora que a la consecució de la llibertat plena, de la democràcia sense exclusions.

PERE ARDIACA

LA PREPARACIÓ DEL IV CONGRÉS

EL PROJECTE PROGRAMA LA MÉS VASTA DISCUSSIÓ

LA VAGA DELS PNN

PLE SUPORT A LES JUSTES EXIGÈNCIES

El Secretariat del Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya, davant de la situació de paralització total dels Instituts de Batxillerat:

1) Dóna ple suport a les justes exigències dels professors no numeraris (PNN) mobilitzats per aconseguir un dret elemental de tot treballador: l'estabilitat en la feina; i valora positivament la presència, cada cop més gran, del professorat numerari en l'acció democràtica.

2) Considera que el conflicte actual és el resultat d'una llarga etapa de desatenció i abandonament de l'ensenyança estatal, absolutament injustificable per raons econòmiques, com ho demostra la desviació, cada vegada més gran, de fons públics cap a l'ensenyament privat.

3) Denuncia la incapacitat del Ministeri d'Educació i Ciència per negociar amb tots els estaments afectats una solució adequada al conflicte, i constata que les darreres disposicions d'aquest Ministeri contenen més aspectes destinats a provocar artificialment conflictes entre els diversos sectors d'ensenyants, que no a resoldre el problema en funció dels veritables interessos de la població en el terreny de l'ensenyament.

4) Reitera la seva convicció que només les llibertats democràtiques i el restabliment de l'Estatut d'Autonomia -amb la descentralització de la gestió educativa que comportapodan garantir un marc de mínima entesa per avançar en la solució dels complexos problemes de l'ensenyança.

Barcelona, 13 de febrer de 1977

RECULL de EN CASTELLANO

treball

SETMANAL

Proletaris de tots els països: uniu-vos!

Organ central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

TRADUCCION DE ALGUNOS ARTICULOS DEL NUMERO 469 DE TREBALL CORRESPONDIENTE AL LUNES 21 DE FEBRERO DE 1977

LEGALIZAR TODOS LOS PARTIDOS POLITICOS

El día 15 de febrero, el Partit Socialista Unificat de Catalunya presentó, en el Ministerio de la Gobernación, la documentación necesaria para su inscripción en el registro de asociaciones políticas. Los comunistas catalanes del PSUC daban una prueba más de su disposición a participar decididamente en el proceso de transformación democrática de nuestra sociedad. En el registro, correspondió al PSUC el número 66.

Pero el real decreto del 10 de febrero, que cerró la "ventanilla" de Arias y Fraga por la que la oposición democrática, manteniendo su unidad solidaria, se había negado a pasar, no supone el reconocimiento automático del derecho de asociación.

El gobierno se reserva el derecho de enviar la documentación del partido sobre el cual presuma su "ilicitud penal" al Tribunal Supremo para que, en el plazo de treinta días, decida sobre la cuestión. Y, aún, este plazo podría prolongarse.

Que esta antidemocrática y discriminatoria disposición gubernamental se dirige, sin duda, contra los comunistas,se ha confirmado rapidamente. El día 18 ha sido reconocida la legalidad al Partido Socialista Obrero Español, a los partidos Socialdemócrata, Socialista Popular, Izquierda Democrática y Demócrata Popular, y también a los proveristas,lo que constituye una gran victoria democrática. Pero no han legalizado al Partido Comunista de España ni al Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El objetivo gubernamental es impedir, o por lo menos dificultar y retrasar, la participación de los comunistas -en igualdad de condiciones con las otras fuerzas políticas- en las elecciones que se acercan

Idénticos fines persigue la campaña de mentiras lanzada desde la Agencia Cifra y desde los grupos bunquerianos del Ministerio de Información, que han puesto en circulación falsedades como el "Método de proselitismo del PCE"; los artículos del "Alcázar" y "ABC", y las especulaciones sobre las divisiones o enfrentamientos en la dirección del PSUC.

La oposición democrática unida ha de hacer frente a estas discriminaciones, que el gobierno pretende imponer, y exigir el reconocimiento de la legalidad para *todos* los partidos políticos, organizaciones sindicales y asociaciones democráticas *sin ninguna excepción*.

Así lo expresaba la comisión negociadora "de los diez" en el comunicado de su reunión plenaria del pasado 16 de febrero:

"La comisión negociadora interpreta que la fórmula del registro de partidos políticos establecida por el gobierno significa la voluntad de reconocimiento de todas las fuerzas políticas que hoy están dentro de la legalidad en los países democráticos. Reiterar este supuesto es fundamental para la plena validez del proceso electoral"

De la misma manera que el gobierno no pudo mantener la "ventanilla", no podrá mantener las discriminaciones que recortan los derechos democráticos irrenunciables de las fuerzas políticas, sindicales y sociales de los pueblos de España.

Para acabar con cualquier arbitrariedad y discriminación, los comunistas lucharemos con renovada confianza, juntamente con los demócratas, juntamente con el pueblo que exige una auténtica democracia.

POR UNA AMPLIA DIFUSION DEL PROYECTO DE PROGRAMA

A estas horas, el Proyecto de Programa ha llegado ya a todas las organizaciones del partido.

Su divulgación se ha convertido en una tarea primordial de todas las organizaciones, de acuerdo con las orientaciones elaboradas por el Comité Central en la pasada reunión del 9 de enero, publicadas en "Treball" del día 11 del mismo mes con el título de "El IV Congreso: las normas preparatorias".

Simultáneamente, es necesario preparar la discusión en el seno del partido, pero es evidente que cada militante adquirirá más seguridad y riqueza en las propias opiniones en la medida que habrá difundido el Proyecto de Programa entre los compañeros de trabajo, vecinos y amigos, y habrá prestado atención a aquello que éstos dicen .

Por esto, en este caso, querríamos centrarnos en la segunda norma que dice:

"Cada agrupación y comité del PSUC promoverá una campaña de difusión y popularización del Proyecto de Programa dentro de su ámbito de acción, utilizando especialmente formas abiertas (conferencias, coloquios, asambleas, artículos en la prensa, debates en la radio, etc.), de manera que se interese en la discusión del Proyecto de Programa la mayor parte posible de la población".

El Programa (aún sólo proyecto) es la verdadera cara del partido, aquello que es y ha sido, aquello que quiere ser y aquello que quiere que sea la sociedad catalana, todos los que viven y trabajan en Catalunya, puesto que aspiramos a ser un gran partido de masas, el Proyecto se ha de convertir en Programa del PSUC en el IV Congreso con la contribución más amplia posible de las grandes masas que nos proponemos representar e interesar en la lucha para conquistar la plenitud democrática y para consolidarla; en la lucha por el socialismo en libertad.

Por otro lado, la divulgación del Proyecto de Programa ayudará en gran manera a hacer que todo el pueblo catalán conozca al PSUC tal como es y se define él mismo, y rechacen la falsa imagen que la propaganda franquista le ha querido incrustar durante estos cuarenta años de dominación absoluta. Esto es aún más perentorio por la inminencia de la campaña electoral.

(pasa a la página siguiente.)

(viene de la página anterior.)

POR UNA AMPLIA DIFUSION DEL PROYECTO DE PROGRAMA

Una campaña electoral sacude la vida del país. La política deja de ser patrimonio de las vanguardias. Cuanto más se acerca el momento de las elecciones, más las grandes masas se despiertan y se ponen en movimiento. Se interesan más directamente que nunca por los partidos y por sus programas. Esto propicia, hace más fácil y más efectiva, la tarea de difusión de nuestro Proyecto de Programa.

Por esto mismo las fuerzas bunquerianas y más reaccionarias presionan al gobierno, desde dentro y desde fuera de él, para que impida o ponga tantas trabas como pueda a la aparición de los comunistas ante las masas. Los pueblos de España y la oposición democrática han conseguido hacer saltar la "ventanilla". Pero ahora han encontrado un "registro" que puede no registrar, con el que puede el gobierno pasar la decisión al Tribunal Supremo. Es evidente la violación de nuestros derechos cívicos y políticos, de nuestro derecho a constutuirnos en partido o, como mínimo, la decisión de violentarlo y retrasarlo durante cuarenta días.

Nuestra réplica ha de ser la defensa de nuestro derecho. La divulgación del Proyecto de Programa, legalmente editado, se hace aún más necesaria, es una de manera de imponer la presencia pública del PSUC en la vida política del país en este período pre-electoral.

Aún más. Son muchos los obreros, agricultores, intelectuales, las mujeres y los hombres del pueblo, preocupados por los problemas que les angustian, para los cuales los obstáculos que nos ponen se convierten en un incentivo, en mayores ganas de conocer nuestros planteamientos, las soluciones que proponemos . Hemos de ir a ellos y ofrecerles el Proyecto de Programa, discutir con ellos, convertirlos en propagandistas de nuestros planteamientos.

Todo lo que se haga para la divulgación del Proyecto de Programa casa por casa, en reuniones de amigos y simpatizantes, vendiéndolo publicamente por calles y plazas y en actos públicos, a los cuales no se ha de renunciar -también las prohibiciones sirven para explicar la exactitud de nuestras soluciones-, todo contribuirá a la mejor preparación del IV Congreso y de la campaña electoral, a la vez que a la consecución de la libertad plena, de la democracia sin exclusiones.

PERE ARDIACA.

la campaña pre-electoral ya ha comenzado

La decisión del PSUC de participar decididamente en las proximas elecciones plantea a todas las organizaciones del Partido, a todos los militantes, una serie de cuestiones concretas, el tratamiento de las cuales es imprescindible para poder afrontar con éxito el reto electoral.

Como hemos señalado en anteriores números de "Treball", estas no son las elecciones "en" la libertad, que habíamos previsto para el período constituyente inmediatamente posterior a la ruptura. Son, a pesar de todo, unas elecciones "para" la democracia, para conquistarla, para construirla.

Si nos lo planteamos así, sabemos ya que éstas no serán unas elecciones "libres", plenamente libres. Así y todo, y prescindiendo ahora de consideraciones más o menos profundas sobre cuales son las garantías para unas elecciones plenamente libres, nos interesa señalar que estas elecciones, su preparación y desarrollo, sus resultados, sí que pueden hacernos avanzar en la conquista de la democracia. La misma campaña pre-electoral y electoral ha de servir para imponer el máximo de garantías.

Vamos a las elecciones para "ganar", lo que no quiere decir que nos pensemos que obtendremos más votos que todos los otros partidos juntos. Ganaremos si sabemos impulsar a fondo el proceso de representación de masas que las elecciones permiten.

Estas elecciones tendrán tambien un carácter constituyente, inevitablemente constituyente, su contenido, su fuerza, las posibilidades que se derivarán, dependerán del nivel de movilización que consigamos los comunistas juntamente con el conjunto de las fuerzas democráticas.

La firme decisión de participar en las elecciones condicionará, condiciona ya, todo el trabajo del Partido. En este período, no vamos unicamente a plantearnos "las elecciones"; la actividad del Partido, la lucha diaria, es mucho más amplia. Pero todo, absolutamente todo, tiene implicaciones electorales.

De las negociaciones y contactos gobierno-oposición se desprende que las elecciones serán para mayo o junio. La campaña electoral oficial será de dos meses o de mes y medio. En ciertos aspectos, por tanto, la tensión electoral mayor se producirá en abril-mayo-junio. Incluso hay que evitar cierto agotamiento prematuro que podría producirse si nos lanzásemos ahora, sin calcular demasiado bien, a una frenética campaña electoral, sobre todo en sus aspectos más rudimentarios.

Pero en la medida que una campaña electoral no es sólo, ni principalmente, la repetición del "vota PSUC", no podemos tener en absoluto una actitud de "espera".

La "pre-campaña electoral", y más en estas elecciones, puede ser decisiva. Y esta pre-campaña empieza. Ya ha empezado.

Con esta perspectiva, la comisión electoral del Comité de Barcelona del PSUC ha elaborado un informe que hace referencia, entre otras cuestiones, a las tareas políticas de explicación de masas que exige la campaña pre-electoral.Queremos destacar, resumidas, las siguientes:

. Hay que superar la campaña "abstencionista" del referéndum, mostrando las diferencias entre un referéndum en el que no se plantean las auténticas opciones alternativas y esta batalla electoral, durante la cual hemos de profundizar en la conquista de las garantías mínimas para las elecciones. Se trata de crear, entre la población, un clima de masiva participación electoral, de explicar al pueblo que ahora sí que le interesa estar presente, que su voz se puede hacer escuchar, que hay que luchar para que se escuche.

. Hay que conseguir que la gente pierda el miedo a votar "comunista". Hacerlo no será "peligroso". Pero aún no todo el mundo lo entiende así. El miedo ala abstención manifestado en el referéndum lo prueba. No hay bastante con conseguir que nos quieran votar, es necesario que se atrevan. Pero no como un acto heroico, sino natural, normal, para el que esté de acuerdo con nuestro programa y nuestra capacidad para aplicarlo.

. El clima de libertad de voto, y de naturalidad en el voto comunista , lo hemos de conseguir a través de hacer aparecer, ahora ya, a nuestro Partido con "normalidad". Que antes de la plena "legalización" oficial, las masas nos consideren ya legales, parte natural de su mundo. Esto exige la plena presencia pública del Partido y de sus militantes. Que estos se muestren como personas "normales", como una parte de la mayoría de la población.

Todo esto requiere, evidentemente, multiplicar los efectivos de militantes, de afiliados, las zonas de influencia y la explicación política. No buscamos tan solo el asentimiento, el voto, de la vanguardia, sino, lógicamente, el de millones de ciudadanos, y para esto hemos de conseguir que nos conozcan. Esto significa que hemos de tener una presencia acentuada en la vida política diaria, en la defensa de los intereses concretos, diarios, inmediatos, de la población. En una actividad que no se hace "a cambio" de votos, pero que hace conocer al partido. Explicación política, difusión de la prensa, debate político que han de transformarse en habituales en los lugares naturales de concentración de la gente.

En toda esta actividad se trata de hacer conocer masivamente al Partido creando una clara imagen del partido "de los comunistas", partido hermano del PC de España y, a la vez, partido nacional catalán, partido de los trabajadores, partido democrático, partido de la transformación social, partido de los "socialistas unificados". Y todo esto, insistimos, como un partido "normal", que tiene pleno derecho a la vida política plena, derecho que ya no "pide", sino que lo ejerce con toda normalidad.

DISSABTE VAN INAUGURAR EL LOCAL

PEGASO, CENT COMUNISTES

Amb aquest reportatge sobre la vida del Partit a Pegaso, "Treball" inicia una pràctica que vol fer conèixer els comunistes, les seves experiències, la seva participació en les lluites obreres, populars, camperoles, a barris i comarques. Pretenem, també, que el conjunt del partit s'enriqueixi, així, amb noves experiències i demanem, en aquest sentit, que les organitzacions capdavanteres proposin a "Treball" temes que puguin ser recollits a l'estil del que hem fet ací amb el dels comunistes de Pegaso.

Alguns veterans encara recorden la vaga del 51. *"Erem només quatre o cinc a la fàbrica, però tots els obrers van parar"*. De fet, el partit existeix a la fàbrica des dels anys cinquanta. Un partit d'aquells anys, heroic, de resistència. Un partit que "mantenia la flama" fent fulls amb plantilles manuals o calcant-los a mà, i enganxant-los als lavabos. Era ja, però, un partit "que donava la cara", quan les condicions ho permetien. I no és gens estrany que, després de les vagues de 1954-56, provocades per les sentides reivindicacions obreres, molts dels despatxats fossin comunistes. Molts companys, el Pedro Gonzàlez, el Faus, el Badia, l'Escrivà, el Mullor i d'altres conegueren els soterranis de la Via Laietana i els botxins de la Brigada Social durant més de quinze dies i alguns d'ells passaren per moltes de les presons del franquisme.

Va ser difícil refer l'organització. I, quan l'any 1962 ja tornava a haverhi set o vuit militants, uns altres acomiadaments per defensar un conveni digne deixaren al carrer Mazarico, Gómez i uns quants amics seus. L'Adonio, un company molt actiu en aquella època, va "caure" també, per participar en una manifestació de solidaritat amb els minaires d'Astúries al costat dels universitaris. No era encara del partit, però la seva detenció -i l'acomiadament que l'empresa li va fer signar a la presó Model- va suposar un cop dur per al partit i per a tots els treballadors de la fàbrica de la Sagrera. Fins els anys 1966-67, la vida del partit a l'empresa es tornà a fer difícil i, de fet, *"el PSUC no tenia una presència pública"*.

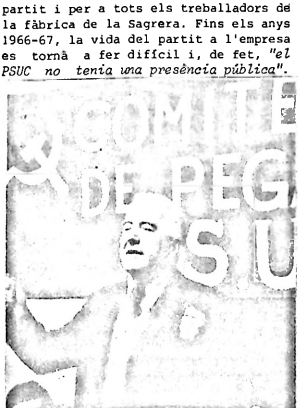

Gregori López Raimundo a la inauguració del local (Foto "Treball")

La repressió havia estat molt dura i havia colpejat molt directament els comunistes. Els pocs companys del partit que quedaven a la fàbrica, tots ells d'una certa edat, ja no podien actuar obertament...

Es produïren aleshores dos fenòmens nous, que contribuïren, ambdós, al rellançament del PSUC entre els treballadors de Pegaso. D'una banda, es creà la primera Comissió Obrera, que suposà per a molts comunistes i lluitadors la possibilitat d'actuar més a la claror del dia. *("Hi va contribuir molt,* recorden ara alguns dels dirigents del partit, *el fet que CCOO defensés la política justa de participar en les eleccions sindicals, que foren un autèntic triomf obrer a la factoria de la Sagrera.")* D'altra banda, un grup de treballadors joves, menys afectats per la repressió dels anys anteriors, començà un treball sindical i polític més obert, al voltant de l'organització "Bandera Roja". El debat polític i el combat sindical van "revifar" el partit, que es reorganitzà i començà a aparèixer com a tal, novament, davant dels treballadors. El gener del 75 es produí la incorporació dels deu militants de "Bandera Roja" a les files del PSU. El partit ja disposava, així, d'unes possibilitats renovades d'intervenció.

"La integració en el PSU va suposar per a nosaltres la superació de la mentalitat esquerranista i la comprensió de la lluita sindical", comenta ara en Paco Amorós, un dels principals dirigents obrers del PSUC a Pegaso. El fet és que, des de llavors, la participació del partit en les lluites reivindicatives i polítiques ha estat contínua i ha contribuït a les grans mobilitzacions que ha conegut la classe obrera de Pegaso, i que el partit no ha parat de crèixer. *"S'han fet vagues i assemblees en solidaritat amb SEAT, la Tèrmica del Besòs, contra l'assassinat d'Allende, contra el referèndum, en solidaritat amb tots els condemnat a mort sota el franquisme, etc."* I, sobretot, el PSUC ha estat present, tant a la Sagrera com a la Zona Franca, *("aquí menys, perquè es van perdre les eleccions sindicals")* en les lluites anuals pel conveni i per la readmissió dels acomiadats.

"La lluita per la readmissió dels companys que foren detinguts i despatxats a finals de 1975 -per convocar assemblees contra les execucions- es va transformar en una peça clau del nostre creixement a l'empresa", diu Gonzalo Paredes, un dels qui anaren a parar a la presó. Ell i uns quants companys més van ser els primers en "fer de Xirinacs" a la porta de Pegaso, vuit hores cada dia. Quan van tornar a entrar, es van destapar ampolles de xampany...

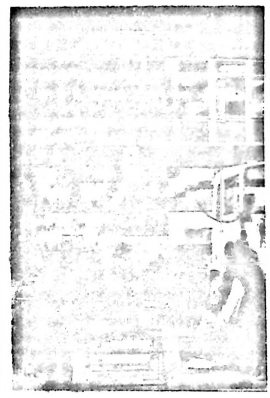

Presentació del Partit (Foto d'arxiu)

Pel 23 de juliol, la data del 40 aniversari del PSUC, els militants ja eren uns cinquanta. (Hi ha 1.200 treballadors a la Sagrera i 2.300 a la Zona Franca). Van aparèixer pancartes dins la fàbrica, públicament, per primera vegada. Animat per l'acollida que tingué aquesta iniciativa, el comité de Pegaso decidí fer una presentació pública del PSU. I el 27 d'agost, sis companys van parlar a uns dos-cents treballadors sota una gran pancarta, penjada del sostre d'una nau. En mitja hora, s'explicà el procés històric del partit, es parlà de "partit i moviment obrer" i un militant explicà la concepció que tenim els comunistes del "socialisme en la llibertat".

"La gent estava una mica acollonida", comenten alguns companys de Pegaso. Alguns veterans ploraven d'emoció. I, en acabar, van esclatar uns sentits aplaudiments que anirien seguits de moltes incorporacions al partit.

I ara? El partit està constituït per una secció de vuitanta-set militants, amb dues agrupacions, una per a cada factoria. Es reparteixen 350 "Mundo Obrero" i "Treball" *("més Mundo Obrero que Treball")*, que *"es paguen tots"*, i es treballa aferrissadament en la perspectiva de doblar el partit. Com? *"Obrint-nos cap a sectors nous de la fàbrica"*, comenta en Paco Amorós, que valora molt positivament l'ingrés recent d'uns treballadors cristians i de dues dones. I, també, passant a formes noves de treball polític ampli, amb un local del partit que s'inaugurà dissabte passat prop de Pegaso, on es faran xerrades, exposicions, pel.lícules, però un també s'hi podrà anar per passar una estona al bar o per parlar amb companys de fàbrica... Un altre aspecte -*"molt important"*- és el d'un quiosc permanent del PSU dins la fàbrica, que ja comença a funcionar. I, per damunt de tot, la participació activa dels comunistes en les lluites quotidianes, sindicals, i en la consolidació del Sindicat de CCOO de Pegaso *"que hem de contribuir activament a fer arribar a mil afiliats d'ací al primer de maig"*.

ANDREU CLARET

vida del partit

AJUT AL PARTIT

Llista núm. 13

Comarca 15, 6.089 ptes; Comarca 30, 43.835 ptes; Grup Bolívar, 26.798 ptes; donatiu pers. G., 1.080 ptes.

Total: 77.802 ptes.

BARCELONES: L'Hospitalet de Llobregat, 17.993 ptes;Badalona, 13.099 ptes; Sant Adrià, 2.546 ptes.- BAIX LLOBREGAT: Comitè Comarcal, 112 ptes; Cornellà, 10.655 ptes; Martorell,4.265 ptes; Sant Boi, 6.630 ptes; el Prat de Llobregat, 4.303 ptes; Gavà, 1.802 ptes; Castelldefels, 790 ptes.- MARESME: Mataró, 26.674 ptes;Comitè Maresme, 9.100 ptes; Tordera, 2.000 ptes; Premià de Mar, 1.300 ptes; Masnou, 300 ptes; Malgrat, 150; Calella, 550.- VALLES OCCIDENTAL: Terrassa, 29.925 ptes; Sabadell, 4.809 ptes; Badia, 2.630 ptes; Sentmenant 1.844 ptes; Sant Quirze, 150 ptes.- BAGES: Navarcles, 1.000 ptes; Sallent, 260; Santpedor, 200 ptes; Sant Joan de Torroella, 110 ptes; Pont de Vilomara, 65 ptes.- VALLES ORIENTAL:Mollet, 9.275 ptes;Montmeló, 1.825 ptes; Martorelles, 1.858 ptes; Granollers, 1.225 ptes.- TARRAGONES: Tarragona, 45.985 ptes; GARRAF: Vilanova i la Geltrú, 5.818 ptes.- GIRONES: Girona, 6.965 ptes; OSONA: Sant Hipòlit, 1.200 ptes.- LA NOGUERA: Balaguer, 5.180 ptes.- SEGRIA: Lleida, 4.872 ptes.- BAIX CAMP: Reus, 13.440 ptes.- MONTSIA: La Sénia, 710 ptes; Sant Carles de la Ràpita, 2.212 ptes; Amposta, 4.132 ptes,- CEL.LULA DEMOCRACIA: 10.005 ptes.-ANDORRA: 4.200 ptes.

Total: 262.164 pts.

LLIURAMENTS DIRECTES AL C.C.: Montserrat i família, 4.600 ptes; del Company M., 50.000 ptes; Grup Alegria, 4.970 ptes; MT i M, 3.000 ptes; Camarada Pepa, 3.000 ptes; Camarada A.R., 4.745 ptes; Dos de la Vella Guarda, 1.625 ptes; Carme. Esposos Camps (Toulouse), 7.000 ptes; Secretaria Finances (3 aportacions), 7.711 ptes; A. Salou, 2.150 ptes; C. Pin, 36.000 ptes; Companya Gijomí, 1.500 ptes; una amiga de la música, 200.000 ptes; d'uns companys italians, 11.000 ptes; Grup Cisneros, 700 ptes; Núm. 11, 52.000 ptes; Xavier, 10.600 ptes; Lluís i Sofia, 2.000 ptes; Pedro, 1.000 ptes; un camarada d'Hospitalet, 2.000 ptes; A i P, 6.000 ptes; B, 1.000 ptes; senyora Teresa, 1.000 ptes, 37 aportacions, 83.544 ptes; material campanya, 27.880 ptes.

Total: 525.025 ptes.

Total llista núm. 13..... 864.991 ptes.
Suma anterior.....6.034.019 "

Suma i segueix.....6.899.010 ptes.

A petició dels interessats, publiquem les següents aportacions individuals: Grup Neruda (Amposta), 250 ptes.- Badalona, un grup de Jumilla, 1.500 ptes.

AJUT A "TREBALL"

Carme. Esposos Camps (Toulouse), 7.000 ptes; Grup Isidor Carrillo, 556 ptes.

CAMPANYA IV CONGRÉS: 16 MILIONS

Hem rebut dels "Papis" la quantitat de 40.000 ptes.

LA UNIÓ DE PAGESOS, AL CAPDAVANT

EL CAMP, DEMPEUS

L'impuls reivindicatiu del camp català s'està consolidant. Ho demostren les assemblees que s'han fet les darreres setmanes: a Balaguer, sobre l'ametlla; a Linyola (Urgell) i a Cervera, sobre els productes de les zones de regadiu i de secà; a Tarragona, i a Granadella (les Garrigues), aquesta sobre el tema de l'oli d'oliva.

La Unió de Pagesos, en organitzar aquests actes, pretén estendre les plataformes reivindicatives que ha elaborat sobre els diferents productes, a més a més d'exigir de l'Administració la negociació sobre els punts aprovats a les assemblees. Destaquen, entre aquests punts, la fixació d'un preu mínim de garantia, per a cadascun dels productes agraris, que responqui al cost real de producció. L'actualització d'aquests preus és una necessitat urgent, a causa dels forts increments dels preus dels mitjans de producció que necessita el camp i de les últimes campanyes, especialment desfavorables. Altres temes que s'inclouen són: la regulació del règim d'exportacions i importacions, i que les subvencions es donin directament a l'agricultor i no es quedin per a l'exportador o l'industrial.

El "Fondo de Ordenación y Regulación

de los Precios y Productos Agrarios" (FORPPA) és l'organisme que regula totes les intervencions de l'Administració en els mercats agraris. La representació dels agricultors està encomanada a la "Hermandad Nacional". La pagesia catalana sap que si ara travessa aquest crític moment, bona part de la culpa rau en la total submissió dels verticalistes als interessos econòmics contraris als pagesos, com són els monopolis industrials i els grups d'exportadors i importadors. Per això la Unió de Pagesos és conscient que cal aconseguir una pressió sindical prou forta per obligar l'Administració a establir una relació institucional amb els sindicats democràtics. Aquesta és l'única manera d'establir una política agrària que no sigui tan marcadament antipagesa com la que hem vingut patint els darrers temps. D'altra banda, la Unió de Pagesos impulsa la Coordinadora d'Organitzacions Camperoles de l'Estat Espanyol i està representada en el seu secretariat, juntament amb les organitzacions més consolidades, ja que valora que, per a la més gran eficàcia de la protesta, cal unir les veus camperoles de totes les nacionalitats i regions.

La Unió de Pagesos ha acordat concedir el termini d'un mes per esperar resultats de les gestions que s'han iniciat. Si no s'obté cap acord positiu, es procedirà a fer manifestacions i altres menes de protesta que s'adiguin amb les condicions de cada comarca.

En resum, la política agrària que fins ara havia actuat amb total impunitat i amb la complicitat de la "Hermandad Nacional" comença a trobar-se amb resistències responsables i organitzades, que demostren la massiva acceptació de les seves conclusions alhora que l'aïllament de la jerarquia vertical. El conjunt del poble català s'ha de felicitar per aquests èxits, ja que la consolidació de la Unió de Pagesos és, avui com avui, el primer pas per evitar que la ruralia resti marginada dels sectors democràtics i també per intentar de reviscolar l'activitat econòmica a les comarques agràries. Aquesta és una qüestió de transcendental importància per aconseguir un equilibri més gran entre les distintes àrees.

LLEÓ BENELBAS

Tarragona

ASSEMBLEA DE 6.000 PAGESOS

Ahir al matí, la primera jornada de reivindicació agrària organitzada per la Unió de Pagesos va aplegar, a Tarragona, més de sis mil camperols.

El tema bàsic de la reunió va ser la plataforma de preus que ha fixat la Coordinadora d'Agrupacions Agràries de l'Estat espanyol, que comprèn tots els moviments agraris de les nacionalitats i regions d'Espanya. Es, per tant, l'organisme que dóna una sola veu i una força unida a tota la pagesia. La plataforma de preus elaborada ha estat ha elevada al Ministeri d'Agricultura perquè l'accepti.

Els pagesos demanen també planificació de correu i regulació del mercat per tal d'evitar excedents que puguin provocar vendes a preus ruïnosos i també l'encariment fora mida a conseqüència de collites deficitàries.

A l'assemblea es va debatre també el cooperativisme dins de la Unió de Pagesos, la seguretat social, els fraus del vi, la política agrària, els problemes de l'horta i la unitat del camp català.

☆vida del partit☆vida del partit☆

ESPLUGUES DE LLOBREGAT

L'organització local del PSUC ha fet la seva Conferència. Hi han assistit delegats de cinc agrupacions. Es va analitzar la situació política i econòmica del país i els problemes locals, que són molt greus. La Conferència ha elegit un nou secretariat de l'organització i ha decidit fer, properament, la presentació pública del PSUC a Esplugues.

IGUALADA

S'ha celebrat la primera Conferència local del PSUC. Hi han assistit unes cent persones. A la presidència de l'acte hi havia, entre altres militants, el company Antoni Gutiérrez Díaz, membre del Comitè Central i de l'Executiu, i el secretari general del comité local, Juli de Noguera. Aquest va fer una valoració del moment polític actual. Després hi va haver un debat,en el qual varen intervenir, juntament amb els militants, altres persones que s'interessen per la política del Partit. Després va intervenir Antoni Gutiérrez que va assenyalar la importància de les properes eleccions. La Conferència va rebre unes notes de record de Lluís Ma. Xirinacs.

HOSPITALET: CONTRA ELS ATEMPTATS TERRORISTES

Amb data 12 de febrer, l'organització del PSUC a l'Hospitalet de Llobregat va fer públic un comunicat de denúncia de l'assassinat, en aquella ciutat, d'un inspector de policia i, en general, de tots els atemptats terroristes. Els companys de l'Hospitalet denuncien també els qui s'amaguen sota el nom de "Partido Comunista Reconstituído" per tal d'involucrar els comunistes *"en aquest clima de terror i violència del qual els únics responsables són els enemics de la democràcia".*

El comunicat acaba dient: *"El Partit Socialista Unificat de Catalunya a l'Hospitalet referma una vegada més que l'amnistia total, les llibertats polítiques sense exclusions i l'Estatut d'Autonomia són l'única manera d'acabar amb l'onada de terrorisme, l'únic objectiu de la qual és impedir el procés democràtic."*

Míting de la JCC a Granollers. Hi assistiren unes tres-centes persones i parlaren Josep Maria Riera i Marcel Planelles, del Comitè Executiu de la JCC.

UN TRIST ANIVERSARI

El passat dia 17 de febrer s'han complert vint-i-vuit anys que van ser executats, a Barcelona, els dirigents del PSU i de la JSU de Catalunya Joaquim Puig Pidemunt, Angel Carrero, Pere Valverde i Humen Mestre, que havien estat condemnats a mort,conjuntament amb altres companys. en una paròdia de consell de guerra muntat per l'aparell repressiu de la dictadura franquista.

Diumenge, dia 13, bon nombre de familiars de Puig Pidemunt i Humen Mestre van visitar la tomba dels companys afusellats i dipositaren sengles corones de flors i poms de clavells amb cintes de la senyera del Partit i de Catalunya, en homenatge a la memòria dels quatre companys.

Acompanyà els familiars un nombrós grup d'amics, entre els quals hi havia el company Carles Martínez, commutat de la pena de mort conjuntament amb altres companys en les mateixes hores que eren executats Puig Pidemunt, Carrero, Valverde i Mestre, i els companys Daniel Plana,Eduard Palanques,Solanic i Guinovart, que van ser condemnats a molts anys de presó en aquest conegut procés "dels 80". Pel Comitè Executiu, va participar en aquest senzill i emotiu acte el company Josep Serradell (Roman).

28 aniversari de la mort de

JOAQUIM PUIG PIDEMUNT

Lluitador per el socialisme i les llibertats polítiques i nacionals. Afusellat a Barcelona el 17 de febrer de 1949.

CoHectiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya d'Arenys de Mar

Viaggio in Catalogna di una delegazione di comunisti piemontesi

La speranza della Spagna

Le forze politiche di opposizione, pur non essendo formalmente legali, operano oggi apertamente, alla luce del sole, tra le masse - Una mobilitazione che coinvolge tutti gli strati sociali in preparazione del «cambio democratico» - All'inaugurazione della sede del PSUC nella fabbrica di autobus Pegaso - Autonomia e democrazia: due obiettivi dei partiti catalani che si intrecciano con la battaglia che tutta la Spagna conduce per la libertà

Renzo Cianotti, dirigent del Partit Comunista Italià que forma part de la delegació piemontesa que visità Barcelona fa unes setmanes, ha escrit a "l'Unità" un reportatge. En reproduïm alguns paràgrafs:

"Es pot tractar de resumir les impressions polítiques rebudes dels contactes amb els companys catalans, de les discussions i de les manifestacions a les quals hem assistit. Sorprèn, abans de tot, el ràpid desenvolupament de les condicions de la vida política. La primera delegació dels comunistes piemontesos va estar a Barcelona el 1974, en els dies que l'anarquista Puig Antich fou assassinat a "garrot vil". Aleshores,ho varem escriure a "l'Unità", la clandestinitat dels partits polítics i el terror policíac eren els trets sobresortints del règim espanyol. Ara, les forces polítiques d'oposició, tot i no ésser formalment legals, treballen obertament, a la claror del sol, entre les masses...

"A Barcelona, la força del PSUC és visible fins i tot als ulls menys atents:a tot arreu una mica, hi ha cartells i adhesius que inviten a inscriure's al partit. L'objectiu que el PSUC s'ha proposat per al seu IV Congrés, pel maig, és aconseguir cinquanta mil inscrits, passar de partit de pocs clandestins a formació política de masses. A Manresa, ciutat de la muntanya, vora Montserrat, on hi ha la fàbrica de la Pirelli, en tres mesos els inscrits han passat de cent a sis-cents..."

EL CONTROL DEL CENS ELECTORAL

La campanya de control del cens electoral és ara una qüestió fonamental davant de les properes eleccions. Joaquim Molins, membre de la Comissió Electoral del PSUC, ens en parla.

- Has assistit a tres reunions de treball amb el regidor Tarragona sobre la revisió dels cens electoral de Barcelona. ¿Podries donar-nos la teva opinió sobre el que s'hi ha tractat?

- Tal com ha reflectit la premsa i un recent article de "Treball", la situació del cens a la nostra ciutat és molt deficient, a causa de la no preocupació per part de l'Administració sobre el tema, la qual cosa ocasiona un gran nombre d'incorreccions i molta gent sen se censar, ço que equival a dir sense possibilitat de votar. Tarragona intenta posar remei a aquesta situació a través d'una vasta campanya publicitària i facilitant la consulta del cens en les juntes municipals de districte. Penso que el seu esforç és important, però insuficient per resoldre tots els problemes abans de les eleccions. D'altra banda, la presència dels partits en aquestes reunions constitueix un fet positiu i un precedent d'allò que caldria fer a tot Catalunya.

- Quin hauria de ser el treball del partit sobre això?

- En primer lloc, iniciar una explicació de la importància d'estar comprès en el cens, com un mitjà d'entrar en contacte, des d'ara, amb amplis sectors de la població i fer saber la importància de les properes eleccions i de la participació dels sectors obrers i populars, alhora que ens presentem com a partit. Això ens haurà de servir, també, per preparar les nostres llistes d'interventors, ja que necessitarem persones que resideixin en la pròpia secció censal (a Barcelona, 2.500 interventors).

- Quines perspectives de treball hi ha actualment?

- Hem elaborat un document conjunt amb altres partits en el qual demanem: 1) Ampliació dels mitjans tècnics i materials de l'Ajuntament per fer la revisió, en col.laboració amb les associacions de veïns i altres entitats ciutadanes. 2) L'ampliació del termini d'exposició pública de les llistes provisionals, ja que el període previst, del 15 al 21 de març, és totalment insuficient per a la revisió de totes les llistes. 3) La necessària revisió del cens a tots els pobles i ciutats de Catalunya, i 4) la participació dels partits polítics, des d'ara, a les juntes municipals i provincials del cens, per tal de poder controlar el desenvolupament del procés electoral.

Tot això, com dèiem, és ara una qüestió molt important. Un cens correcte pot ser decisiu, pot permetre un control adequat del vot. El referèndum mostrà que el cens actual és pèssim. I encara que exigim que "es faci bé", no n'hi ha prou. Cal explicar la necessitat del seu control, organitzar la comprovació del cens per barris, carrers, escales, centres de treball...

EL SOPAR DE LA CAMBRA DE COMERÇ

VOLUNTAT DE PACTE

La presència de Gregori López Raimundo, juntament amb altres dirigents polítics catalans, a un sopar convocat per la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, la setmana passada, és un fet significatiu. Ho és perquè expressa la voluntat d'entesa i de pacte entre els representants de diferents sectors socials de Catalunya. De la dreta econòmica civilitzada i europeista, desitjosa de trobar interlocutors vàlids després de tants anys de feixisme. De l'esquerra en general i dels comunistes, conscients de la gravetat de la situació econòmica i de la necessitat de trobar-hi una sortida progressiva. És també un fet significatiu perquè mostra la necessitat de la plena normalització dels comunistes i la nostra voluntat de ser plenament "normals" i d'actuar civilitzadament i responsablement.

La qual cosa fa encara més palesa la irresponsabilitat del govern en retardar la nostra plena legalització.

T'HE CONEGUT SEMPRE IGUAL

Divendres, a la nit, en Raimon tornà al Palau dels Esports de Barcelona, escenari d'un dels més memorables recitals fets en la història de la cançó catalana i que tingué com a protagonistes el propi Raimon i el públic del Raimon. Raimon i "tots los bons que em trobe en companyia", una concelebració, com formula Manuel Sacristan en el pròleg a "Poemes i Cançons", llibre recull de l'obra d'en Raimon.

Més de vuit mil persones, vint-i-cinc mil hauran estat al final de la sèrie de recitals, senyeres, ikurriñyes i el crit i l'aplaudiment de "l'amic" i del "company".

Un aplaudiment tancat rebé la formulació "classe obrera", i una xiula da gairebé clamorosa rebé "la burgesia", en una de les darreres cançons del Raimon. Dos aspectes genèrics, oberts, amples, que assenyalen que el públic del Raimon és un públic unitari, però que no amaga en funció de què fa unitat i al costat de qui fa pinya.

"Volem l'Estatut", "Llibertat-Amnistia", foren els crits més repetits. Davant de tot això, un home amb una guitarra que, si no s'ha estancat en una ètica, mai tampoc no ha deixat de banda una estètica. Això és molt. Això és Raimon.

ANTONI B.

ASSEMBLEA D'EX-PRESOS POLÍTICS

Amb assistència de representacions de les Associacions de Catalunya, País Basc, Galícia, Aragó, Madrid, Burgos, Palència, Lleó, Salamanca, Valladolid, Santander i Canàries va tenir lloc el passat dia 13 de febrer la III Assemblea Nacional d'ex-presos i represaliats polítics.

En els seus acords condemnen els crims terroristes, es pronuncien contra tota repressió política, contra totes les disposicions que retallen i limiten els drets polítics de la persona. Exposen la seva protesta perquè el Ministre de Governació hagi denegat, sense explicar-ne els motius, la seva legalització a l'Associació d'ex-presos polítics de Madrid.

Acaba el seu comunicat fent una crida a redoblar la campanya pro AMNISTIA fins a assolir l'Amnistia total.